

foreliggende Forslag — jeg kan endogsaa sige, at for visse Positioners Vedkommende vil det ligefrem koste mig Overvindelse at stemme for Forslaget, for saa vidt som der paa visse Punkter er indført større Beskyttelse, end der var før. Men der er dog en Del Fremskridt deri, og efter den gamle Grundsætning, at naar man ikke kan faa det bedste, maa man nøjes med det næstbedste, kunde jeg ogsaa gaa med til at anbefale det foreliggende Forslag.

Tolderlund: Efter Tilendebringelsen af Toldkommissionens Arbejde havde jeg det Haab, at man paa Grundlag af det Arbejde, som var nedlagt i dens Betænkning, kunde finde en Vej til en Løsning af denne store og vigtige Sag. Jeg vil ikke sige, at det foreliggende Lovforslag bidrager til at styrke dette Haab, thi der er gjort Forandringer og væsentlige Forandringer ikke alene paa Punkter, hvor der ikke var opnaaet Enighed mellem Flertallet og Mindretallet i Kommissionen, men ogsaa paa Punkter, hvor hele Kommissionen var bleven enig. Indtil Toldlovsforhandlingen var tilendebragt i Folketinget, følte jeg mig bunden til, hvad man i Toldkommissionen havde opnaaet at faa enstemmig vedtaget, men det gør jeg ikke i dette Øjeblik, fordi forskellige af de ærede Medlemmer, der have arbejdet med i Kommissionen, ere gaaede til ganske andre Vedtagelser, end man var bleven enig om der. Jeg føler mig saaledes fuldstændig fri i saa Henseende og agter at benytte denne Frihed under Sagens videre Behandling her i Tinget, hvor jeg maatte anse det for gavnligt. — Naar det ærede 2det Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) udtalte en Beklagelse over, at Folketinget efter hans Mening i mange Henseender var gaaet for vidt, kan jeg derimod kun glæde mig over, at Folketinget i ikke ganske faa, og det væsentlige Punkter, er kommet Flertallet i Kommissionen en hel Del nærmeré end Mindretallet i denne. — Dernæst maa jeg ogsaa glæde mig over, at man i Folketinget er kommen til en Vedtagelse om det i Toldkommissionen meget omstridte Punkt: Vægt- eller Værditold. Der mener jeg, at den sunde Fornuft har sejret. Det kan ikke nytte at stille sig paa et idealt Standpunkt, naar man ikke kan anvende det i Praxis. Jeg forstaar derfor ikke det ærede Medlems stærke Udtalelse om, at Vægttold er en "blodig Uret" mod Befolkningen. Det er tidligere fremhævet — og jeg tror ogsaa, at det ærede Medlem ikke lægger saa stærk

Betydning i sine Ord, da han har bøjet sig for Folketingets Vedtagelse. Det vilde han næppe have gjort, naar han ansaa den for en blodig Uret. — Naar jeg altsaa siger, at mit Haab ikke er blevet styrket ved Folketingets Behandling, maa jeg paa den anden Side udtale, at det heller ikke er blevet svækket derved. Der er kommet adskillige gode Momenter frem i Folketinget, som dog aabne Mulighed for en Løsning. Det er mig kært, at man i Folketinget har fastholdt den formelle Affattelse af Forslaget, kun med ganske enkelte Undtagelser, som jeg ikke kan se Grunden til, men som jeg senere skal komme tilbage til.

Dernæst maatte man jo forvente, at Folketinget vilde gaa med til Frigivelse af Tolden paa Raa- og Hjælpstoffer, noget, man var bleven fuldstændig enig om i Kommissionen, men ganske vist under den Forudsætning, at man fik Erstatning for den betydelige Nedgang af 3 Millioner i en forhøjet Luksusskat. Herom var man bleven enig i Toldkommissionen, men desuagtet er man i Folketinget kommen til en Nedsættelse af dette Beløb med omtrent 1½ Million. Jeg ser ikke, at den Begrundelse, der er given herfor, er fyldestgørende; den er det i alt Fald ikke for mit Vedkommende. Man har sagt, at man med Hensyn til Luksusbeskatningen bedre kan ramme Forbruget gennem en Indkomst- og Formueskat end gennem indirekte Skatter. Det er en Betragtning, jeg ikke kan dele, for det første fordi jeg mener, at man ikke skal afløse indirekte Skatter med direkte, og dernæst fordi man ikke træffer Individet rettest paa den Maade, som det blev udtalt i Folketinget, hvor man sagde: Lad dem, som ville spise og klæde sig bedre end andre, betale derfor. Gaar man til at lægge en Del af Luksusskatten over paa Indkomst- og Formueskatten, tror jeg ikke, at man gør Ret; man gør Uret over for dem, som ved Nøjsomhed og Sparsommelighed have tilvejebragt en forøget Indtægt eller Formue. — Medens jeg er ved at omtale Luksusskatter, vil jeg sige, at jeg ogsaa er overordentlig glad over, at man er kommen til Enighed om den store Position Tobak og Cigarer, som forøger Indtægten med ca. 1,200,000 Kr.; det er saa ubetydeligt mindre end det, Flertallet havde paaregnet, at jeg meget godt kan gaa med dertil.

Naar jeg dernæst gaar over til Skatterne paa Livsfornödenheder, saa deler jeg den Anskuelse, at naar de finansielle Forhold tillade det, skal man gaa saa langt